

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/120/2014
Identifikačné číslo spisu: 1013200167
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013200167.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: A. A. A., bytom R. č. X, C., zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom Sibírska č. 4, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. apríla 2014, č. k. 8Sd/17/2013-17, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. apríla 2014, č. k. 8Sd/17/2013-17, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 15. apríla 2014, č. k. 8Sd/17/2013-17, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX z 20.12.2012 a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX z 20.12.2012 bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok v sume 261,70 € mesačne. Navrhovateľ v návrhu na jeho preskúmanie považoval rozhodnutie za nezrozumiteľné, keďže nie je jasné, prečo boli vybrané osobné vymeriavacie základy len z určitých rokov, resp. prečo mu neboli určené osobné mzdové body aj za roky 1978 a 1979, kedy navštevoval Právnickú fakultu UK. Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku poukázala na to, že navrhovateľ nezískal 20 rokov v I. pracovnej kategórii a preto nespĺňa podmienky na zníženie dôchodkového veku a v súlade s § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) mu na nárok a sumu starobného dôchodku nie je možné započítať ani dobu služby v I. a II. pracovnej kategórii. Krajský súd poukázal na toto vyjadrenie odporkyne a jej rozhodnutie potvrdil, keďže dospel k záveru, že bolo vydané v súlade so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním, ktoré na výzvu súdu doplnil podaním z 01.08.2014. Namietol, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Službu policajta ukončil dňom 31.12.1996 a od 01.01.1997 mu bol podľa §§ 119 a 120 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru priznaný príspevok za službu. Dobu služby vojaka z povolania a dobu služby policajta vykonával v celkovom rozsahu 17 rokov

a 211 dní v 1. kategórii funkcií. Okrem toho získal 2 roky a 131 dní v zamestnaní, zaradenom do I. pracovnej kategórie ako hutník v elektrolyze v Závodoch SNP (doba tohto zamestnania mu mala byť zhodnotená vo zvýhodnenej pracovnej kategórii v širšom rozsahu) a 25 rokov a 180 dní v III. pracovnej kategórii. Odporkyňa mu preto pre nárok na starobný dôchodok mala započítať všetky odpracované roky, vrátane doby evidovanej nezamestnanosti, ako aj dobu poistenia po dovŕšení dôchodkového veku 56 rokov podľa § 174 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. z titulu výkonu činnosti exekútora, ktorú vykonáva doteraz.

Navrhovateľ namietol, že krajský súd sa dostatočne neriadil zákonom č. 461/2003 Z. z. a nevysporiadal sa ani so skutočnosťou, že mu bol priznaný príspevok za službu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a súčasne aby uložil odporkyňi povinnosť nahradiť mu trovy právneho zastúpenia.

Navrhovateľ k odvolaniu dodatočne, dňa 08.08.2014, pripojil oznámenie Ministerstva vnútra SR o jeho hrubých zárobkoch v rokoch 1992 až 1996.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že pre aplikáciu ustanovenia § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. bolo potrebné splnenie podmienky trvania zamestnania I. alebo II. pracovnej kategórie k 31. decembru 1999 (§ 174 ods. 2), ktorú navrhovateľ nespĺňa. Keďže nezískal 20 rokov v I. pracovnej kategórii, dôchodkový vek dosiahol až dovŕšením veku 62 rokov. V súlade s § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. mu pre nárok a určenie sumy starobného dôchodku nie je možné započítať dobu služby. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie alebo zmenu.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Krajský súd sa citovaným ustanovením náležite neriadil. V odôvodnení rozsudku uviedol len obsah opravného prostriedku, výrok ním napadnutého rozhodnutia odporkyne a obsah vyjadrenia odporkyne k nemu a iba skonštatoval, že „po preskúmaní napadnutého rozhodnutia konajúci súd dospel k záveru, napadnuté rozhodnutie odporcu č. XXX XXX XXXX z 20.12.2012 je správne a bolo vydané v súlade so zákonom“.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu a vyvodzuje právne závery. V odôvodnení rozsudku súd musí uviesť nielen podstatný obsah prednesov (podaní) účastníkov konania. Je povinný stručne a jasne vyložiť, ktoré skutočnosti mal preukázané a ktoré nie, akými úvahami sa pri posudzovaní súladu preskúmaného rozhodnutia so zákonom spravoval, ako posúdil zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Nedostatočné odôvodnenie rozsudku je okolnosťou, ktorá bráni účastníkovi konania riadne konať pred

súdom a namietat' konkrétne dôvody, pre ktoré považuje právne posúdenie veci súdom za nesprávne. Odvolací súd nie je oprávnený nahrádzať chýbajúcu právnu úvahu súdu prvého stupňa, keďže takým postupom by sa účastníkom konania odňalo právo na prejednanie veci v dvojinstančom súdnom konaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd preskúma zákonnosť rozhodnutia odporkyne z hľadiska namietanej zrozumiteľnosti a úplnosti, a vysporiada sa s námietkou (ne)zhodnoteniu dôb poistenia vo zvýhodnenej I. pracovnej kategórii a vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 274 zák. č. 461/2003 Z. z. v spojení s § 174 zákona č. 100/1988 Zb. ako aj s otázkou započítania všetkých dôb zamestnania (poistenia), vrátane náhradných dôb a z nich plynúcich príjmov pre nárok a výšku starobného dôchodku vo vzťahu k namietanému priznaniu príspevku za službu podľa § 119 a § 120 zák. č. 410/1991 Zb. Nové rozhodnutie vo veci riadne odôvodní (§ 157 ods. 2 O.s.p.), pričom znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.